

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 16.3.2006
KOM(2006) 125 lopullinen

2006/0043 (CNS)

**KOMISSION KERTOMUS
EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE**

pellava- ja hamppualasta

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

**asetuksen (EY) N:o 1673/2000 muuttamisesta kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja
hampun jalostustuen osalta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta
tilatukijärjestelmässä tukikelpoisen hampun osalta**

(komission esittämä)

**KOMISSION KERTOMUS
EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE**

pellava- ja hamppualasta

Pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1673/2000 15 artiklan 2 kohdassa säädetään, että komission on annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus ja tarvittaessa ehdotuksia. Kertomuksessa ”*tulee arvioida jalostustuen vaikutuksia erityisesti*

- *tuottajien tilanteeseen viljelypinta-alojen ja tuottajahintojen osalta,*
- *tekstiilikuitujen markkinakehitykseen ja uusien tuotteiden kehitykseen ja*
- *jalostusteollisuuteen.*

Kertomuksessa on tarkoitus selvittää, voiko tuotantoala toimia esitettyjen suuntaviivojen mukaan vaihtoehtoinen tuotanto huomioon ottaen. Kertomuksessa on lisäksi tarkoitus käsitellä mahdollisuutta säilyttää markkinointivuoden 2005/2006 jälkeen lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen tonnia kohden vahvistettava jalostustuki ja 4 artiklassa tarkoitettu pellavaa koskeva hehtaarikohtainen lisätuki.”

Tämän kertomuksen tavoitteena on vastata näihin kysymyksiin. Komissio on tätä kertomusta laatiessaan ottanut huomioon lokakuussa 2005 valmistuneen pellava- ja hamppualaa koskevan arviointikertomuksen tulokset.

1. PELLAVA- JA HAMPPUALALLA TAPAHTUNUT KEHITYS

Kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun yhteisen markkinajärjestelyn viimeisin uudistus toteutettiin vuonna 2000. Siinä otettiin käyttöön kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavan- ja hampunvarsien jalostustuki. Tuki myönnetään jalostajille, kun taas pellavan- ja hampunvarsien tuottajat saavat tukea viljelykasvien yleisestä tukijärjestelmästä. Tarkoituksena on ollut välttää keinottelutarkoituksessa tapahtuvaa viljelyä, joka lisääntyi aiemman järjestelmän aikana, ja edistää pitkien pellavakuitujen tuotantoa myöntämällä sille korkeampaa tukea. Tulokset ovat olleet hyvin myönteisiä: tukeen perustuva tuotanto on kadonnut ja pitkien pellavakuitujen tuotanto on kasvanut merkittävästi. Pellavan ja hampun yhteisen markkinajärjestelyn tämänhetkinen talousarvio on kokonaisuudessaan vain noin 20 miljoonaa euroa.

Hyväksytyille ensimmäisille jalostajille myönnettävä tuki perustuu myynti-/ostosopimuksen kattamista varsista tosiasiallisesti saatujen erityiskuitujen määrään.

Tuen määrä on:

1. pitkän pellavakuidun osalta:
 - 160 euroa tonnilta markkinointivuosina 2002/2003–2005/2006,
 - 200 euroa tonnilta markkinointivuodesta 2006/2007 alkaen;

2. lyhyen pellavakuidun ja hammppukuidun osalta (jossa on enintään 7,5 % epäpuhtauksia ja päistäreitä):

- 90 euroa tonnilta markkinointivuosina 2001/2002–2005/2006.

Jäsenvaltiot voivat myös myöntää tietyillä edellytyksillä tukea lyhyille pellavakuiduille, jotka sisältävät 7,5–15 % epäpuhtauksia ja päistäreitä sekä hammppukuiduille, jotka sisältävät niitä 7,5–25 %.

Jalostustukea myönnetään pitkälle pellavakuidulle 80 823 tonnin sekä lyhyelle pellavakuidulle ja hammppukuidulle 146 296 tonnin taatun enimmäismäärän rajoissa markkinointivuotta kohti. Nämä määrät jaetaan jäsenvaltioiden kesken taattuina kansallisina määrinä. Kiintiöiden siirtoja pitkien pellavakuitujen ja lyhyiden kuitujen välillä voidaan tehdä soveltamalla vastaavuuskerrointa, kunhan talousarviokustannukset pysyvät ennallaan.

Eräillä Alankomaiden, Belgian ja Ranskan alueilla myönnetään hyväksytyille ensimmäisille jalostajille siirtymäkauden lisäjalostustukea pitkäkuituisen pellavan perinteisen tuotannon tukemiseksi.

1.1. Pellava

1.1.1. Viljelyalat ja tuotanto

Viimeisimmän laajentumisen jälkeen yhteisön osuus koko maailman pellavanviljelyalasta on yli 20 % (noin 500 000 hehtaaria FAO:n mukaan). Vuonna 2004 pellavan viljelyalat keskittyivät pääasiassa viitteen tuottajamaahan: Ranska (65 %), Belgia (15 %), Puola (7 %), Tšekki (4,4 %) ja Alankomaat (3,6 %).

Vuodesta 2001 lähtien pellavan viljelyala on vakiintunut noin 120 000 hehtaariin EU-25:ssä, mikä on lähellä sitä tasoa, jolla oltiin ennen kuin tukeen perustuva tuotanto alkoi (vuonna 1999 viljelyala oli yhteensä 233 000 hehtaaria).

Pellavan viljelyala on lisääntynyt huomattavasti Ranskassa (lisäystä 25 000 hehtaaria), varsinkin Normandiassa, sekä Belgiassa / Pohjois-Valloniassa (lisäystä 6 500 hehtaaria). Alankomaissa pellavan viljelyala on kasvanut vain vähän (500 hehtaarilla).

Pitkän aikavälin kehitys pellavanvarsituotannossa kuvastaa markkinoiden vaihteluita. Tuotannon määrä oli 775 000 tonnia vuonna 2004, ja siitä 86 % kasvatettiin Ranskassa ja Belgiassa. Uusien jäsenvaltioiden osuus on marginaalinen, noin kymmenen prosenttia kokonaistuotannosta (vuonna 2004 tuotettiin 80 000 tonnia). Vaikka kokonaisviljelyala onkin vähentynyt uudistuksen jälkeen, pellavanvarsituotanto on kasvanut (192 000 tonnilla vuodesta 1999 vuoteen 2004), mikä vahvistaa sen, että keinottelutarkoituksessa tapahtuva viljely on kadonnut.

Vuodesta 2000 vuoteen 2004 pitkien pellavakuitujen määrä EU-15:ssä kasvoi 93 500 tonnista 136 500 tonniin (60 %) ja lyhyiden pellavakuitujen määrä 41 000 tonnista 60 000 tonniin (65 %)¹.

Lyhyet pellavakuidut ovat yleensä pitkien pellavakuitujen tuotannon sivutuote. Arviointikertomuksessa todetaan, että EU:ssa ei ole jalostuslaitoksia, jotka olisi

¹ Tuotetun kuidun määrä ei välttämättä vastaa sitä määrää, jolle on myönnetty jalostustukea.

omistettu yksinomaan lyhyiden pellavakuitujen tuotannolle lukuun ottamatta muutamaa harvaa yksikköä, joiden kaupallinen toiminta on hyvin rajallista. Nämä ovat:

- kaksi pilottiyksikköä Yhdistyneessä kuningaskunnassa,
- kaksi selluloosatehdasta erityispaperituotannon tarpeita varten Ranskassa tukijärjestelmän ulkopuolella (epäpuhtausmäärien osalta),
- yksi alle 150 tonnia vuodessa tuottava yksikkö Saksassa.

Uusissa jäsenvaltioissa pellavakuitujen markkinat ovat edelleen tekstiiliteollisuudessa ja perinteisessä köysien valmistuksessa. Lyhyitä pellavakuituja ei tuoteta erityislaitoksissa, vaan ne ovat pitkiä kuituja tuottavan teollisuuden sivutuotteita. Ainoastaan Sloveniassa pellavaa viljellään lyhyiden kuitujen tuottamiseksi (vuonna 2004 tuotettiin noin 100 tonnia, kun luku vuonna 2001 oli vielä 400 tonnia).

Pitkien pellavakuitujen laatu vaihtelee huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen.

1.1.2. Hinnat

Arviointikertomuksen mukaan pellavanvarsien hinnat olivat Ranskassa keskimäärin noin 248 euroa tonnilta vuonna 2001 ja 2003 mutta nousivat 272 euroon tonnilta vuonna 2002.

Pitkien pellavakuitujen markkinoilla hinnat laskivat vahvasta vientikysynnästä huolimatta, mikä johtui euron arvon noususta suhteessa USA:n dollariin. Pitkien pellavakuitujen hinta putosi 30 % markkinointivuodesta 2000/2001 markkinointivuoteen 2003/2004 ennen kuin se vakiintui 1 600 euroon tonnilta vuonna 2004.

Lyhyiden pellavakuitujen osalta kirjattiin heinäkuun 2001 ja heinäkuun 2004 välisenä aikana jyrkkä 25–30 prosentin pudotus Belgiassa, Ranskassa ja Alankomaissa. Hinnat vaihtelevat kuitenkin hyvin paljon riippuen siitä, mihin käyttöön kuitu tulee:

- erikoispaperiteollisuus: 170 euroa/tonnilta,
- tekstiilikuidut: 345 euroa/tonnilta,
- kuitukankaat: 400 euroa/tonnilta,
- komposiittimateriaalit: 500 euroa/tonnilta.

Yleisesti ottaen hehtaarikohtainen bruttokate kasvoi vuodesta 1999 vuoteen 2003. Vaikka vuoden 2000 uudistus johtikin tukien vähenemiseen, suotuisa markkinakehitys sekä hyvät sadot ovat korvanneet vähennykset.

Ennen uudistusta useimmat tuottajat saivat kuitupellavan viljelyalakohtaisesta tuesta neljänneksen, ja loput 75 % maksettiin jalostajalle. Uudistuksen seurauksena viljelijän osuus tuista on noussut yli 60% prosenttiin. Näin tuottajien tulot ovat tulleet vähemmän riippuvaisiksi hintojen vaihtelusta.

1.1.3. Markkinoiden kehitys ja jalostusteollisuus

Euroopan **pitkän pellavakuidun** tuotanto käytetään pääosin tekstiiliteollisuudessa. Markkinaosuudet näyttävät pysyneen vakaina viimeiset viisi vuotta: vaateteollisuus (50 %), liinavaatteet (20 %) ja muut kodin tekstiilit (13 %); loput käytetään sellaisten tuotteiden valmistukseen kuin köydet ja suodattimet (17 %).

Viime vuonna lähes 70 % pitkistä pellavakuiduista meni vientiin – pääasiassa Kiinaan (50 %). Pitkien pellavakuitujen kysyntää on pitänyt yllä Kiinan kehruuteollisuuden kasvu; vienti Kiinaan kasvoi vuodesta 1999 vuoteen 2003 keskimäärin 20 % vuodessa. Muita kauppakumppaneita olivat Venäjä ja eräät nykyiset jäsenvaltiot (Puola, Tšekki ja Liettua).

Kiinan vahva kysyntä näyttää saaneen eurooppalaiset (erityisesti ranskalaiset) tuottajat suosimaan määrää laadun kustannuksella.

On vaikea selvittää täsmällisesti pellavakuidun lopullista käyttökohdetta EU:n ulkopuolissa maissa tapahtuvan lisäjalostuksen jälkeen. Joukko puolivalmiita ja valmiita tekstiilituotteita, joissa on eurooppalaista pellavakuituja, viedään edelleen Kiinasta erityisesti Eurooppaan ja Yhdysvaltoihin. Pellavavaatteiden tuonti Kiinasta EU:hun kasvoi vuodesta 1999 vuoteen 2003 vuosittain 50 %.

EU:n tekstiilituotteiden vienti Yhdysvaltoihin laski 10 % kankaiden ja 25 % vaatteiden osalta vuodesta 1999 vuoteen 2003.

Pitkien pellavakuitujen alan liikevaihto vakiintui noin 200 miljoonaan euroon vuosien 2000 ja 2004 välillä (183,7 miljoonaa euroa vuonna 2003), kun myydyt määrät kasvoivat ja hinnat laskivat tasaisesti.

Lyhyiden pellavakuitujen tuotannosta tekstiiliteollisuus käytti noin 40 % täyspellavakankaisiin tai sekakuitumateriaaleihin, joissa on lisäksi puuvillaa tai synteettisiä kuituja. Näillä markkinoilla merkittävimmät muutokset vuoden 1999 jälkeen ovat olleet Euroopan kehruuteollisuuden hiipuminen sekä Kiinaan ja Hongkongiin suuntautuvan viennin lisääntyminen.

Vuodesta 1999 lähtien lyhyiden kuitujen markkinat ovat sopeutuneet uusiin teknisiin sovelluksiin. Näihin tarkoituksiin käytettyjen kuitujen tuotanto kasvoi lähes nelinkertaiseksi vuodesta 1999 vuoteen 2003, 4 800 tonnista 18 500 tonniin; luvut vastaavat 9:ää prosenttia ja 25:tä prosenttia lyhyiden kuitujen koko tuotannosta.

Paperiteollisuuden osuus (savukepaperi ja tekninen paperi mukaan luettuina) pysyi määrällisesti vakaana (25 000 tonnia vuodessa), mutta sen osuus koko kuidun tuotannosta putosi 45 prosentista 34 prosenttiin. Ala kärsi myös puukuitujen kasvaneesta kilpailusta. Alhaisesta hinnasta huolimatta paperiteollisuus on yhä houkutteleva kohde lyhyille pellavakuiduille, koska sen käyttämät määrät ovat suuria eikä se vaadi korkealaatuista kuitua.

Uusiin teknisiin sovelluksiin käytetään lyhyiden pellavakuitujen tuotannosta 25 %, josta vain pieni osa (2,5 %) menee kuitukankaiden, kuten geotekstiilien, maanviljelyssä käytettävien maankatteiden tai eristelevyjen valmistukseen. Komposiittimateriaalien tuotanto autoteollisuudelle on uusista markkinoista kehittynein (erityisesti Saksassa); se käyttää 16 500 tonnia lyhyttä pellavakuitua (23 % koko tuotannosta). Tähän tarkoitukseen käytettävät pellavakuidut yhdistetään kestopuoveihin, koska ne ovat keveitä ja niiden iskunkestävyys on hyvä. Markkinat

ovat lupaavat edellyttäen, että pellavakuitujen hinnat pysyvän vakaina ja etteivät eksoottisten kuitujen (sisal, kenaf, juutti) hinnat putoa merkittävästi. Teollisuudelle on tärkeätä, että kuitujen jatkuva saanti on turvattu, ja sen vuoksi eksoottiset kuidut ovat vakavia kilpailijoita. Saksan autoteollisuus päätti monipuolistaa kuitujen hankintapohjaansa, kun kuiduntuotanto putosi Euroopassa vuonna 2001 epäsuotuisien sääolojen vuoksi.

Keskimääräisten hintojen perusteella lyhyiden pellavakuitujen markkinoiden kokonaisarvoksi voidaan arvioida noin 25 miljoonaa euroa. Pääasiallisen tulonlähteen muodostaa tekstiilikäyttö (10 miljoonaa euroa), ja toisena on komposiittimateriaalien valmistus autoteollisuudelle (8,5 miljoonaa euroa). Paperiteollisuuden osuus on vain 4,2 miljoonaa euroa, kuitukankaiden 0,7 miljoonaa euroa.

Lyhyiden pellavakuitujen lisäjalostuskapasiteetti on kasvanut huomattavasti uudistuksen jälkeen, mikä johtuu aiemman kapasiteetin tehokkaammasta käytöstä ja uusien puhdistuslaitosten rakentamisesta.

1.2. Hamppu

1.2.1. Viljelyalat ja tuotanto

EU:n osuus maailman hampuntuotannosta on suhteellisen suuri. Sen hampunviljelyala on 15 000 hehtaaria (29 % koko maailman 52 000 hehtaarin suuruisesta hampunviljelyalasta FAO:n mukaan). Hampun viljelyala on pysynyt suhteellisen vakaana vuodesta 2001 lähtien, mutta hampun osuus kaikista viljelykasveista on edelleen hyvin vähäinen. Viljelyalat ovat paljon pienempiä kuin vuonna 1998, jolloin tukeen perustuneen tuotannon viljelyala oli ennätyselliset 40 000 hehtaaria.

Hampunviljely keskittyy pääasiassa kuuteen jäsenvaltioon, joiden yhteinen osuus EU-25:n hampunviljelyalasta vuonna 2004 oli 90 prosenttia: Ranska (54 %), Saksa (11 %), Yhdistynyt kuningaskunta (9 %), Puola (6 %), Italia (6 %) ja Espanja (4 %). Uusien jäsenvaltioiden osuus oli 11 % EU-25:n hampunviljelyalasta (Puola 6 %, Unkari 3 % ja Tšekki 2 %). On kuitenkin syytä todeta, että Unkarissa hampunviljelyala oli 1980-luvulla hyvin suuri (yli 60 000 hehtaaria vuonna 1987 eli 55 % suurempi kuin Euroopan talousyhteisössä yhteensä).

EU:n hampunvarsien tuotanto vaihtelee suuresti, mikä liittyy viljelyalojen vaihteluihin erityisesti Ranskassa. Vuodesta 2000 vuoteen 2004 hampunvarsien tuotanto oli keskimäärin noin 86 000 tonnia (suurin tuotantoluku, 101 000 tonnia, saavutettiin vuonna 2003, jolloin myös viljelyala oli suurin, 18 000 hehtaaria).

Hampukkuidun tuotanto on noussut 28 000 tonnista vuonna 2000 noin 31 000 tonniin vuonna 2004².

1.2.2. Hinnat

Ennen vuoden 2000 uudistusta hampun hehtaarituki maksettiin kokonaisuudessaan viljelijöille. Uudistuksen myötä kokonaistuki ja suoraan viljelijöiden maksettu tuki

² Tuotetun kuidun määrä ei välttämättä vastaa sitä määrää, jolle on myönnetty jalostustukea.

vähenevät. Jalostajien tuottajille maksamat ostohinnat ovat kuitenkin nousseet: Saksassa varsien hinnat miltei kaksinkertaistuivat uudistuksen jälkeen (80 eurosta 145 euroon tonnilta); Yhdistyneessä kuningaskunnassa ne nousivat 22 % (90 Englannin punnasta tonnilta vuonna 2001 110 puntaan vuonna 2004). Ranskassa jalostajat ovat viimeisten kolmen vuoden aikana siirtäneet varsien hinnannousun eteenpäin myymällä kuitunsa paperiteollisuudelle. Ranskassa varsien hinnat ovat nousseet uudistuksen jälkeen 60 eurosta 72 euroon tonnilta.

Hinnanero erikoispaperiteollisuudessa (keskimäärin 371 euroa tonnilta vuonna 2003) ja teknisissä sovelluksissa (500 euroa tonnilta kuitukankaiden ja 600 euroa tonnilta muoviyhdisteiden osalta) käytettävien kuitujen välillä on suuri. Vuodesta 1999 vuoteen 2003 paperiteollisuudessa käytettyjen kuitujen hinnat nousivat peräti 27 %. Se selittyy pääasiassa jalostajien ja paperiteollisuuden välisillä yhteisön tuen alenemisen korvaamiseksi toteutetuilla järjestelyillä. Vaikka paperiteollisuus onkin suostunut maksamaan hammppukuidun jalostajille korkeampia hintoja, vaikuttaa siltä, että pitkällä aikavälillä kolme neljä kertaa halvempien puukuitujen aiheuttama kilpailu saattaa uhata vakavasti hammppukuidun markkinoita ja myös erikoispaperimarkkinoita.

1.2.3. *Markkinoiden kehitys ja jalostusteollisuus*

Hammppukuidun käyttö paperiteollisuudessa väheni vuosina 2001 ja 2002, mutta menekki kasvoi taas vuonna 2003 vuotta 1999 vastaaviin lukuihin, eli 86 prosenttiin hammppukuidun tuotannosta (joka oli 20 700 tonnia).

Autoteollisuuden komposiittimateriaalien valmistuksessa käytettävien hammppukuitujen määrä nousi 1 770 tonnista 2 470 tonniin (noin 10 %), kun rakennusmateriaaleihin ja eristeisiin tarkoitettuihin kuitukankaisiin käytettiin 824 tonnia. Eristemateriaalimarkkinat eivät ole kasvaneet odotetusti, mikä johtuu epäsuotuisasta hintaerosta ja kilpailevia kuituja huonommista teknisistä ominaisuuksista. Määrällisesti markkinat ovat pysyneet melko vakaina.

Hammppukuitumarkkinoiden liikevaihto on lähes 10 miljoonaa euroa. Suurin osan siitä (7,7 miljoonaa euroa) on peräisin paperiteollisuudesta. Komposiittiteollisuuden osuus on 1,2 miljoonaa euroa ja kuitukankaiden 0,4 miljoonaa euroa. Kun otetaan huomioon markkinoiden muutokset, voidaan todeta, että tuen vähentäminen ei ole haitannut hammppukuidun hintakilpailukykyä pääasiallisiin kilpaileviin tuotteisiin verrattuna (lyhyt pellavakuitu ja puukuidut). Tähän on kolme pääasiallista syytä:

- voittomarginaalien pysyminen ennallaan, mikä johtuu sivutuotteiden myynnistä, jonka osuus on 50 % jalostajien tuloista,
- hammppukuiduilla (kuten lyhyillä pellavakuiduillakin) on tiettyä erityiskysyntää esimerkiksi tupakkateollisuudessa, joka haluaa paperin tarjonnan pysyvän vakaana,
- paperiteollisuuden hyvä järjestäytyminen: eräät hampunjalostajat ovat tehneet yksinmyyntisopimuksia paperinvalmistajien kanssa.

Hammppukuidun tuotantokapasiteetin kasvu on ollut vaatimatonta, mikä on johtanut tärkeimpien tuotantoyksiköiden ylikuormittumiseen (erityisesti Ranskassa). Nyt näissä yksiköissä suunnitellaan lisäinvestointeja, jotta voitaisiin paremmin vastata uusien markkinoiden (tekniset kuidut) kasvamiseen. Nykyinen hammppukuidun

tuotantokapasiteetti on 35 000 tonnia; tulevaisuudessa sitä voitaisiin lisätä jopa 23 000 tonnilla.

Hampunvarsien loukutuskapasiteetti sijaitsee pääasiassa noin kymmenessä laitoksessa Ranskassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Saksassa ja Alankomaissa. EU-15:n loukutuskapasiteetti oli markkinointivuonna 2004/2005 yhteensä noin 107 000 tonnia hampunvarsia.

1.3. Tiivistelmä alan kehityksestä

Lähes 90 % pellava- ja hampunkuitujen 216,5 miljoonan euron kokonaisliikevaihdosta oli vuonna 2003 peräisin eri tekstiilialoilta. Erikoispaperien ja teknisten paperien osuus oli 8 %, komposiittimateriaalien 4 % ja kuitukankaiden 1 %.

1. Tekstiilit: Uudistuksen jälkeen tekstiilien kysyntä on kasvanut merkittävästi Kiinan kasvaneen kysynnän mukaisesti.

Jalostustuen vaikutus jatkokäyttäjiin Euroopan tekstiiliteollisuudessa (kehruteollisuus ja vienti) on ollut vähäisempi. Sen pääasiallinen vaikutus kohdistuu maanviljelyyn: tuen avulla hehtaariohtainen bruttokate on pysynyt riittävän korkeana pitämään pellavan- ja hampunviljelyn houkuttelevana.

2. Paperi: Erikoispaperien ja teknisten paperien markkinat muodostavat tärkeän kanavan Euroopan hampunkuiduille ja kaikkea muuta kuin vähäpätöisen kanavan lyhyille pellavakuiduille.

On syytä huomauttaa, että toisin kuin pitkän pellavakuidun tuotanto, joka menee pääasiassa EU:n ulkopuolisen teollisuuden käyttöön, hampun ja lyhyen pellavakuidun tuotanto palvelee eurooppalaista teollisuutta, joka usein sijaitsee lähellä niitä alueita, joilla noita kuituja tuotetaan.

3. Komposiittimateriaalit: Vaikka tähän tarkoitukseen käytettävien kuitujen määrä ja arvo ei kovin suuri olekaan, sen osuus on erityisesti lyhyiden pellavakuitujen osalta kasvanut hyvin paljon vuodesta 2000 lähtien. On tärkeätä huomata, että jalostustuen merkitys on ollut kaikkea muuta kuin vähäinen näille uusille sovelluksille, koska sen avulla voitu tukea tutkimusta ja kehitystyötä ja liiketoiminnan laajentamista. Jos nykyinen tukijärjestelmä lakkautettaisiin tässä vaiheessa, se voisi olla kohtalokasta koko tälle markkinakanavalle.

4. Kuitukankaat: Tämä hampunkuitujen ja lyhyiden pellavakuitujen markkinakanava on vähemmän tärkeä. Eristelevyjen tuotanto muodostaa sen tärkeimmän osion. Sen kasvu on rajallista, koska luonnonkuituihin perustuvat tuotteet ovat kalliimpia ja teknisesti heikompi laatuksia kuin kilpailevat kuidut.

Pitkien kuitujen jalostustuki yhdessä Kiinan kysynnän luoman suotuisan markkinatilanteen kanssa on johtanut pellavan tuotannon ilmiömäiseen kasvuun. Tuotannon lisäys on yhteydessä olemassa olevien yritysten jalostuskapasiteetin kasvuun, ja tuen avulla on voitu tehdä joitakin investointeja laitteistoihin, tutkimukseen ja markkinointiin.

Hampun osalta tuen positiivinen vaikutus yritysten rahoitustasapainoon on tehnyt mahdolliseksi hampunvarsien ostohinnan nousun ja investoinnit tutkimukseen ja kehitystyöhön sekä uusiin markkinakanaviin. Tuki on myös vakauttanut tarjontaa

jatkojalostusteollisuudelle niin paperiteollisuuden kuin uusien markkinakanavienkin osalta (tuki on vakauttava tekijä, joka turvaa teollisuuden toimitusten jatkuvuuden).

2. JALOSTUSTUEN ARVIOINTI

Vuoden 2000 uudistuksen tuloksia EU-15:n jäsenvaltioissa koskevia käytettävissä olevia tietoja rajoittaa se, että korren jalostaminen kuiduksi kestää 22 kuukautta ja että lopulliset luvut saadaan vasta yli kahden vuoden kuluttua kyseisen markkinointivuoden alusta. Markkinointivuotta 2001/2002 ei myöskään voi pitää edustavana, koska tuotanto kärsi pahasti epäsuotuisista sääoloista.

Jotkin uusista jäsenvaltioista eivät ole vielä saaneet jalostustukea. Jalostajat tekevät kuitenkin investointeja näissä maissa mukauttaakseen laitoksiaan EU:n lainsäädäntöön.

Tässä tilanteessa jalostustukijärjestelmästä voidaan tehdä päätelmiä ainoastaan rajoitetusti. On vaikea selvittää, olisiko lyhyiden kuitujen tukea ja pellavan hehtaarikohtaista lisätukea jatkettava myös markkinointivuoden 2005/2006 jälkeen. Joitakin päätelmiä voidaan kuitenkin tehdä käytettävissä olevien tietojen ja toimijoilta saatujen tietojen perusteella.

2.1. Tuen merkitys jatkojalostusteollisuudelle

Jalostustuen avulla ala on voinut kehittyä ja sen tärkeimmät markkinat ovat vakiintuneet.

Pellavan pitkien kuitujen markkinat kasvoivat huomattavasti vuosina 2001–2004. Suuntaus voi kuitenkin kääntyä, jos Kiinan kysyntä heikkenee, hinnat laskevat, vaihtokurssi muuttuu epäsuotuisaan suuntaan jne. Nykyisessä suotuisassa tilanteessa on vaikea arvioida lisätuen merkitystä, koska markkinat ovat hyvin kannattavat.

Hampun osalta tärkein markkinakanava on erikoispaperiteollisuus. Uusien teknisten sovellusten (komposiittimateriaalit) kehittäminen ei ole vielä päässyt täyteen vauhtiin. Jos tuki lakkautettaisiin tässä vaiheessa, se saattaisi vaarantaa tämän markkinakanavan kehityksen. Myöskään muut markkinakanavat, kuten eristelevyjen valmistus, eivät ole kehittyneet niin kuin alkuaan odotettiin, koska hinnat eivät ole olleet yhtä kilpailukykyisiä kuin kilpailevien kuitujen, esimerkiksi lasikuidun ja muiden synteettisten kuitujen.

2.2. Lyhyiden kuitujen tuki

Nykyisen yhteisen markkinajärjestelyn täytäntöönpano merkitsisi lyhyiden kuitujen jalostustuen katoamista markkinointivuodesta 2006/2007 lähtien.

Lyhyiden pellavakuitujen osalta jalostustuen vaikutuksia ei voida päätellä, koska tuotetut määrät ovat lähes kokonaan pitkien kuitujen loukutuksen sivutuotteita, ja lyhyiden kuitujen tuotantoon erityisesti tarkoitettu pinta-ala on marginaalinen.

Hampuntuottajille tuen poistaminen merkitsisi hintojen suhteellista laskua. Tällöin hampuntuottajien voittomarginaali supistuisi huomattavasti ja olisi paljon pienempi kuin muiden vaihtoehtoisten peltokasvien viljelystä saatava voittomarginaali. Huomattakoon, että hampunviljely vaatii enemmän työvoimaa kuin muiden peltokasvien viljely. Tällöin olisi odotettavissa hampun viljelyalan huomattava supistuminen ja sen myötä hampunvarsien jalostusteollisuudelle tapahtuvien toimitusten putoaminen.

Seuraavassa taulukossa verrataan eri viljelykasvien hehtaarikohtaista voittomarginaalia Ranskassa ja Saksassa. Se osoittaa hampun kasvatuksen kilpailukyvyyn heikkenevän, jollei jalostustuesta siirretä viljelijälle arviolta 80:tä prosenttia.

	Ranska			Saksa		
	Hamppu	Vehnä	Rypsi	Hamppu	Ohra	Maissi
Voittomarginaali (euroa/ha)	554	442	490	486	553	499
Keskimääräinen sato (kuitutonna/ha)	1,95	–	–	1,67	–	–
Siirretty tuki (euroa) – 80 %	140	–	–	120	–	–
Voittomarginaali ilman tukea (euroa/ha)	414	442	490	366	553	499

Huomautus: Luvut ovat suuntaa antavia, eikä maita voi suoraan verrata niiden perusteella, koska laskentamenetelmät ovat erilaisia.

Tuen poistamisen taloudellisia vaikutuksia lyhyitä pellavakuituja käyttävään teollisuuteen lieventää pitkille kuiduille suunniteltu tuen korottaminen. Ainoastaan erikoistuneet jalostusyksiköt, jollaisia alalla on hyvin vähän, kärsisivät suoraan tulojen pienenemisestä.

Hampun kohdalla sitä vastoin tuen poistaminen voisi vaikuttaa jalostajien rahoitustasapainoon, koska tuki muodostaa merkittävän osan niiden nettotuloksesta. Pelkästään uusiin teknisiin sovelluksiin tarkoitettuihin kuituihin keskittyvien jalostajien menestyminen saattaisi vaarantua, kun taas sekayksiköt, jotka tuottavat kuituja erikoispaperien valmistukseen ja uusia markkinakanavia varten, palaisivat perinteiseen tuotantoonsa (paperiteollisuus). Lisäksi perinteisiä markkinakanavia (paperiteollisuus) saattaisivat keskipitkällä aikavälillä uhata halvemmat korvaavat tuotteet tai tuotannon siirtäminen muualle.

Lyhyen pellavakuidun ja hampukkuidun tuotantotuen jatkaminen koskemaan myös kahta seuraavaa markkinointivuotta on sen vuoksi suositeltavaa, jotta teollisuus voisi vakiinnuttaa näiden kuitujen uudet markkinat. Jatkamisella saataisiin myös lisää aikaa, jotta yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa uusissa jäsenvaltioissa voitaisiin arvioida asianmukaisella tavalla.

2.3. Lisätuki

Jos 120 euron tuki hehtaarilta poistetaan Alankomaiden ja Belgian alueilta, pellavan bruttokate tulee olemaan pienempi kuin vehnän ja ohran bruttokate. Koska pellavan vaatima työmäärä on suurempi kuin viljakasvien, se ei enää ole kilpailukykyinen, ja odotettavissa on, että pellavan viljelyala polderialueella vähenee hyvin paljon.

Samanlainen Ranskan ja Belgian alueita, jotka saavat tukea 50 euroa hehtaarilta, koskeva vertailu ei johda samoihin päätelmiin. Lisätuen poistamisella ei ole samanlaisia dramaattisia vaikutuksia tuottajien tulotasoon. Jonkin verran epävarmuutta tuotannon tulevaisuudesta kuitenkin on, erityisesti sellaisina vuosina, joina sääolot ovat epäsuotuisat.

On syytä huomata, että pellavan viljelystä saatavat tulot vaihtelevat vuodesta toiseen paljon enemmän kuin muista viljelykasveista saatavat tulot. Tuen avulla on voitu lieventää niitä vaikutuksia, jotka aiheutuvat tuotannon siirtämisestä muille alueille, joilla maan hinta on alhaisempi ja maatalouden rakenteet paremmin tarkoitukseen soveltuvia.

Taloudelliset analyysit osoittavat, että 120 euron tuki hehtaarilta Alankomaissa ja Belgian polderialueella tuotetulle pellavalle on ollut hyödyllinen, koska sen avulla pellavan viljelyalaa näillä alueilla on voitu säilyttää ja jopa hieman lisätä. Näiden tutkimusten perusteella ei voida kuitenkaan määritellä, mikä olisi tuen tarkoituksenmukainen taso mainituilla alueilla. Ehdotus on, että nykyinen tukitaso säilytettäisiin seuraavat kaksi vuotta.

2.4. Epäpuhtauksien määrä

Epäpuhtauksia koskeva toimenpide on peräisin 1990-luvun jälkipuoliskolta, jolloin keinottelu oli suurimmillaan. Tarkoituksena oli velvoittaa tuottajia ottamaan käyttöön kustannuksia aiheuttava kuitujen puhdistusmenettely ja sillä tavalla estää tuottamasta hyvin heikkolaatuisia kuituja, joita ei ollut edes tarkoitettu markkinoille.

Paperiteollisuudessa käytettävissä lyhyissä kuiduissa runsas epäpuhtauksien määrä on kuitenkin jatkojalostuksen kannalta ajatellen tarpeen. Puhdistuskustannukset ovat niin korkeat, että ne muodostuvat yhtä suuriksi tai jopa suuremmiksi kuin tuotteiden lisäarvo.

Tekstiiliteollisuudessa epäpuhtauksia ei saa olla yhtä paljon. Koska myyntihinnat ovat kuitenkin korkeammat, on jalostajien edun mukaista puhdistaa kuidut.

Teknisiltä kuiduilta vaaditaan alhaisempaa epäpuhtauksien määrää joidenkin käyttötarkoitusten osalta.

Sen vuoksi useimmat jäsenvaltiot käyttävät käytännössä poikkeusta epäpuhtauksien enimmäismäärästä. Järjestelmässä on laskettava epäpuhtauksien määrään perustuva tukeen tehtävä vähennys, mistä aiheutuu hallinnollista rasitetta, mutta se on ainoa tapa taata tuen oikeudenmukainen jakautuminen.

Koska lyhyiden kuitujen markkinakanavat eivät vielä ole vakiintuneet vaan vasta kehittymässä, on suositeltavaa jatkaa nykyisten säännösten soveltamista, myös epäpuhtauksien määrään suhteutettua tuen vähennystä.

3. TIIVISTELMÄ JA PÄÄTELMÄT

Tämä kertomus on laadittu neuvoston pyynnöstä, joka koski alan yhteisen markkinajärjestelyn viimeisimmässä, 1. päivänä heinäkuuta 2001 voimaan tullessa uudistuksessa käyttöön otetun pellavan- ja hampunvarsien kuiduksi jalostamista koskevan tuen vaikutusten arviointia.

Suoritetun analyysin perusteella olisi ehdotettava nykyisen tukijärjestelmän jatkamista vielä jonkin aikaa. Näin saataisiin lisää kokemusta, jota tarvitaan erityisesti uusista jäsenvaltioista. Lyhyiden kuitujen tukea ja lisätukea pellavan viljelemiseksi tietyillä perinteisellä viljelyalueilla olisi sen vuoksi jatkettava nykyisillä edellytyksillä.

PERUSTELUT

Kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1673/2000 15 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavasti:

”Vuonna 2005 komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle jalostustukea koskevan kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia.

Kertomuksessa arvioidaan jalostustuen vaikutuksia erityisesti

- tuottajien tilanteeseen viljelypinta-alojen ja tuottajahintojen osalta,*
- tekstiilikuitujen markkinakehitykseen ja uusien tuotteiden kehitykseen ja*
- jalostusteollisuuteen.*

Kertomuksessa on tarkoitus selvittää, voiko tuotantoala toimia esitettyjen suuntaviivojen mukaan vaihtoehtoinen tuotanto huomioon ottaen. Kertomuksessa on lisäksi tarkoitus käsitellä mahdollisuutta säilyttää markkinointivuoden 2005/2006 jälkeen lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen tonnia kohden vahvistettava jalostustuki ja 4 artiklassa tarkoitettu pellavaa koskeva hehtaarikohtainen lisätuki.”

Pellava- ja hamppualan yhteisen markkinajärjestelyn³ kokonaisarviointi on myönteinen ja näyttää osoittavan, että yhteinen markkinajärjestely toimii hyvin. Kuiduntuotannon jalostustuen käyttöön ottamisen merkittävin seuraus on ollut keinottelutarkoituksessa harjoitetun tuotannon loppuminen. Vuonna 2000 toteutetun uudistuksen johdosta yhteisön menot ovat vähentyneet huomattavasti ja talousarvio on vakiintunut noin 20 miljoonan euron tasolle. Lisäksi uudistus on kasvattanut taloudellisesti kannattavia markkinoita ja turvannut tuottajien tulot sekä joissakin tapauksissa lisännytkin niitä kyseessä olevana aikana.

Jalostustuki on edistänyt EU:n pellava- ja hamppukuitujen tuotantoa, millä on myönteisiä ympäristövaikutuksia (luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen). Lisäksi yhteisen markkinajärjestelyn jalostustuki on auttanut säilyttämään ja luomaan uusiakin työpaikkoja perinteisillä tuotantoalueilla ja myös muilla alueilla sekä tukemaan tutkimus- ja kehitystyötä jalostusmenetelmien parantamiseksi ja kasvikuituja sisältävien uusien tuotteiden kehittämiseksi.

Vuoden 2000 uudistuksen kokonaisvaikutuksia ja jalostustuen merkitystä tuotantoon 15 jäsenvaltion EU:ssa on vaikea arvioida. Ainoastaan markkinointivuosien 2002/2003 ja 2003/2004 lopullisia tuloksia voidaan pitää edustavina, koska markkinointivuoden 2001/2002 sato kärsi pahoin huonoista sääoloista.

Euroopan unioniin 1. toukokuuta 2004 liittyneistä uusista jäsenvaltioista kuudessa tuotetaan pellavakuitua ja kolmessa hamppukuitua. Käytettävissä olevien tietojen perusteella ei näiden jäsenvaltioiden suuntauksista eikä järjestelmän täytäntöönpanosta voida tehdä yksityiskohtaista analyysiä.

³ Ks. lokakuussa 2005 valmistunut arviointikertomus. ”Evaluation de l’organisation commune de marché dans le secteur du lin et du chanvre” (Pellava- ja hamppualan yhteisen markkinajärjestelyn arviointi): http://europa.eu.int/comm/agriculture/eval/index_fr.htm.

Tämän vuoksi ehdotetaan, että markkinointivuonna 2005/2006 käytössä olevan järjestelmän soveltamista jatkettaisiin kahdella vuodella. Sen vuoksi pitkien pellavakuitujen tuki on tarkoitus säilyttää markkinointivuonna 2007/2008 nykyisellä tasollaan 160 eurossa tonnilta ja lyhyiden pellavakuitujen sekä hampukkuitujen tuki 90 eurossa tonnilta. Samoin taatut kansalliset määrät ehdotetaan säilytettävän nykyisellään.

Koska useimmat jäsenvaltiot soveltavat poikkeusta epäpuhtauksien ja päistäreiden 7,5 prosentin enimmäismäärää koskevaan säännökseen ja koska eräissä loppukäyttömuodoissa edellytetään korkeampaa epäpuhtauksien määrää, nykyinen järjestelmä olisi säilytettävä, jotta jäsenvaltiot voisivat myöntää tukea lyhyille pellavakuiduille, joissa on enintään 15 prosenttia epäpuhtauksia ja päistäreitä, sekä hampukkuiduille, joissa niitä on enintään 25 prosenttia.

Pitkien pellavakuitujen ensimmäisille jalostajille erällä Alankomaiden, Belgian ja Ranskan perinteisillä tuotantoalueilla myönnettävä lisätuki ehdotetaan säilytettävän ennallaan eli 120 eurossa hehtaarilta tuotantoalueella I ja 50 eurossa hehtaarilta tuotantoalueella II asetuksen (EY) N:o 1673/2000 mukaisesti.

Nykyisen järjestelmän jatkaminen mahdollistaa pitemmän aikavälin kokemuksiin perustuvan perusteellisemmän analyysin ja antaa riittävästi aikaa täydentää vaikutusten kokonaisarviointia, jolloin voidaan arvioida, onko tukijärjestelmää mahdollista yksinkertaistaa integroimalla se yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1782/2003.

Kun kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun tukijärjestelmää tarkistetaan, neuvoston asetusta (EY) N:o 1782/2003 on aiheellista muuttaa siten, että hampun kasvatuksesta tehdään myös muihin käyttötarkoituksiin kuin vain kuiduntuotantoon soveltuva.

Edellä mainitun asetuksen 52 artiklan mukaisesti hampun viljelyyn käytettävä pinta-ala on tukikelpoista tilatukijärjestelmässä, jos viljellyn hampulajikkeen tetrahydrokannabinolipitoisuus on enintään 0,2 prosenttia ja jos tuotettu hamppu käytetään kuiduntuotantoon. Jälkimmäinen edellytys, joka on perua viljelykasvijärjestelmän ja kuiduntuotannon tukijärjestelmän välisestä aiemmasta suhteesta, ei ole enää tilatukijärjestelmässä tarpeen. Lisäksi tällainen edellytys estää hampun tosiasiallisen käytön muihin teollisiin tarkoituksiin, kuten energian tuotantoon.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EY) N:o 1673/2000 muuttamisesta kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun jalostustuen osalta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta tilatukijärjestelmässä tukikelpoisen hampun osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁴,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä heinäkuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1673/2000⁵ 15 artiklan 2 kohdassa säädetään, että komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle jalostustukea koskevan kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia. Kertomuksen perusteella on aiheellista, että nykyisen järjestelmän voimassaoloa jatketaan markkinointivuoden 2007/2008 loppuun saakka.
- (2) Jalostustukea enintään 7,5 prosenttia epäpuhtauksia ja päistäreitä sisältäville lyhyille pellavakuiduille ja hamppukuiduille sovelletaan markkinointivuoteen 2005/2006 saakka. Nykyiseen tukijärjestelmään kuuluvien tämänkaltaisten kuitujen markkinanäkymien suotuisan kehityksen vuoksi ja innovatiivisten tuotteiden kehittämiseksi ja niiden markkinoiden vakiinnuttamiseksi tämän tuen soveltamista olisi kuitenkin jatkettava markkinointivuoden 2007/2008 loppuun saakka.
- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1673/2000 säädetään jalostustuen tason korottamisesta pitkän pellavakuidun osalta markkinointivuodesta 2006/2007 alkaen. Koska lyhyiden kuitujen jalostustuki pidetään ennallaan markkinointivuoteen 2007/2008 saakka, pitkien pellavakuitujen jalostustuki olisi rajattava nykyiselle tasolle markkinointivuoteen 2007/2008 saakka.
- (4) Korkealaatuisen lyhyen pellavakuidun ja hamppukuidun tuotannon edistämiseksi tukea myönnetään kuiduille, jotka sisältävät enintään 7,5 prosenttia epäpuhtauksia ja päistäreitä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin poiketa tästä rajasta ja myöntää jalostustukea lyhyille pellavakuiduille, joissa on epäpuhtauksia ja päistäreitä 7,5–15 prosenttia ja

⁴ EUVL C ..., ..., s. ...

⁵ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 16. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 393/2004 (EUVL L 65, 3.3.2004, s. 4).

hampukkuiduille, joissa on epäpuhtauksia ja päistäreitä 7,5–25 prosenttia. Koska tämä mahdollisuus on käytettävissä ainoastaan markkinointivuoteen 2005/2006 saakka, jäsenvaltioille on tarpeen antaa mahdollisuus poiketa mainitusta rajasta vielä kahden seuraavankin markkinointivuoden ajan.

- (5) Jotta voitaisiin edelleen turvata kohtuullinen tuotantotaso kussakin jäsenvaltiossa, taattujen kansallisten määrien soveltamisaikaa on tarpeen jatkaa.
- (6) Alankomaiden, Belgian ja Ranskan tietyillä alueilla on tuettu perinteisen pellavan tuotannon jatkamista lisätuen avulla. Jotta maatilojen rakenteita voitaisiin edelleen sopeuttaa uusiin markkinaedellytyksiin, tämän siirtymätuen myöntämistä on tarpeen jatkaa markkinointivuoteen 2007/2008 saakka.
- (7) Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus riittävän ajoissa ennen markkinointivuoden 2008/2009 alkua, jotta voitaisiin arvioida, olisiko nykyistä järjestelmää mukautettava vai jatkettava ennallaan.
- (8) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003⁶ säädetään, että ainoastaan kuiduntuotantoon tarkoitettu hamppu on tukikelpoista mainitun asetuksen III osastossa perustetussa tilatukijärjestelmässä. On aiheellista saattaa myös muuhun teolliseen tarkoitukseen tarkoitettun hampun viljely tukikelpoiseksi.
- (9) Asetukset (EY) N:o 1673/2000 ja (EY) N:o 1782/2003 olisi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1673/2000 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jalostustuen määrä vahvistetaan kuitutonnilta seuraavasti:

- a) pitkien pellavakuitujen osalta:

- 100 euroa markkinointivuodeksi 2001/2002,
- 160 euroa markkinointivuodeksi 2002/2003–2007/2008,
- 200 euroa markkinointivuodesta 2008/2009 alkaen;

- b) lyhyiden pellavakuitujen ja hampukkuitujen osalta, jotka sisältävät enintään 7,5 prosenttia epäpuhtauksia ja päistäreitä: 90 euroa markkinointivuodeksi 2001/2002–2007/2008.

⁶ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2183/2005 (EUVL L 347, 30.12.2005, s. 56).

Jäsenvaltio voi kuitenkin markkinointivuosien 2001/2002–2007/2008 osalta päättää perinteisten markkinoiden pohjalta myöntää tukea myös:

- lyhyille pellavakuiduille, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellinen osuus on 7,5–15 prosenttia,
- hamppekuiduille, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellinen osuus on 7,5–25 prosenttia.

Näissä tapauksissa jäsenvaltio myöntää tuen määrälle, joka enimmillään vastaa tuotettua määrää, jossa epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellinen osuus on 7,5 prosenttia.”

2) Korvataan 3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Lyhyiden pellavakuitujen ja hamppekuitujen taattuja kansallisia määriä ei enää sovelleta markkinointivuodesta 2008/2009 alkaen.”

3) Korvataan 4 artiklan ensimmäisessä kohdassa ilmaisu ”2005/2006” ilmaisulla ”2007/2008”.

4) Poistetaan 12 artikla.

5) Lisätään 15 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa siihen liittyvät ehdotukset riittävän ajoissa, jotta ehdotettavat toimenpiteet voidaan panna täytäntöön markkinointivuoden 2008/2009 aikana.

Kertomuksessa on arvioitava jalostustuen vaikutukset tuottajiin, jalostusteollisuuteen ja tekstiilikuitujen markkinoihin. Siinä on tarkasteltava mahdollisuutta jatkaa lyhyiden pellavakuitujen ja hamppekuitujen jalostustuen sekä lisätuen myöntämistä markkinointivuoden 2007/2008 jälkeen sekä mahdollisuutta integroida tämä tukijärjestelmä asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyyn yhteisen maatalouspolitiikan mukaiseen viljelijöiden yleiseen tukikehykseen.”

2 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artikla seuraavasti:

”52 artikla Hampun tuotanto

1. Hampun tuotannossa käytettyjen lajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuus saa olla enintään 0,2 prosenttia. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä, jonka avulla kasvien tetrahydrokannabinolipitoisuus voidaan tarkastaa vähintään 30 prosentilla kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampun aloista. Jos jäsenvaltiot kuitenkin ottavat käyttöön tällaisen viljelyn ennakkohyväksyntäjärjestelmän, vähimmäismäärä on 20 prosenttia.

2. Tuen myöntämisen edellytykseksi asetetaan 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tiettyjen lajikkeiden varmennettujen siementen käyttö.”

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

RAHOITUSSELVITYS

1. BUDJETTIKOHTA: 05 02 07 01		MÄÄRÄRAHAT: 24 milj. euroa					
2. TOIMENPITEEN NIMI: Asetuksen (EY) N:o 1673/2000 muuttaminen – Pitkien ja lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen tuki							
3. OIKEUSPERUSTA: EY:n perustamissopimuksen 37 artikla							
4. TOIMENPITEEN TAVOITE: Jatkaa voimassa olevaa järjestelmää kahdella vuodella							
5. VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON	12 KUUKAUDEN JAKSO (milj. euroa)	KULUVA VARAINHOITO- VUOSI 2006 (milj. euroa)	SEURAAVA VARAINHOITO- VUOSI 2007 (milj. euroa)				
5.0 MENOT – EY:N TALOUSARVIOSTA (TUET/INTERVENTIOT) – KANSALLISISTA TALOUSARVIOISTA – MUISTA LÄHTEISTÄ	4,84	0	2,9				
5.1 TULOT – EY:N OMAT VARAT (MAKSUT/TULLIT) – KANSALLISELLA TASOLLA	–	–	–				
	2008	2009					
5.0.1 MENOARVIO	4,84 milj. euroa	1,94 milj. euroa					
5.1.1 TULOARVIO	–	–					
5.2 LASKUTAPA: Tämän kohdan menot vuonna 2005 ovat 20,045 milj. euroa. Tämän kohdan menot vuonna 2004 olivat 17,893 milj. euroa. Menot – Nykijärjestelmä <u>Varainhoitovuosi 2002/2003:</u> 18,8 milj. euroa, jotka jakaantuvat seuraavasti: Pitkät kuidut: 100 000 tonnia x 160 euroa = 16 milj. euroa Lyhyet kuidut / hamppu: 14 444 tonnia x 90 euroa = 1,3 milj. euroa Lisätuki: 1,5 milj. euroa <u>Markkinointivuosi 2003/2004:</u> 20,19 milj. euroa Pitkät kuidut: 101 125 tonnia x 160 euroa = 16,18 milj. euroa Lyhyet kuidut / hamppu: 21 767 tonnia x 90 euroa = 1,959 milj. euroa Lisätuki: 2 milj. euroa Arviot							
	Vanha tuki		Uusi tuki		Rahoitus- vaikutus		
	Taattu enimmäismäärä (t)	Tuki	milj. €	Arvioitu määrä (t)	Tuki	milj. €	milj. €
Pitkät kuidut	80.823	x 200 =	16,16	102.124	x 160 =	16,34	
Lyhyet kuidut / hamppu			0	29.600	x 90 =	2,66	
Lisätuki			0			2	
Yhteensä			16,16	Yhteensä		21,00	4,84
6.0 MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION KYSEISEEN LUKUUN OTETUISTA MÄÄRÄRAHOISTA							KYLLÄ/EI
6.1 MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION LUKUJEN VÄLISILLÄ SIIRROILLA							KYLLÄ/EI
6.2 LISÄTALOUSARVION TARVE							KYLLÄ/EI
6.3 MYÖHEMPIIN TALOUSARVIOIHIN OTETTAVAT MÄÄRÄRAHAT							KYLLÄ/EI
HUOMAUTUKSET: Ennakoitavissa oleva kehityksen mukainen vaikutus on 4,84 milj. euroa. On kuitenkin syytä huomata, että jos sekä pitkien että lyhyiden kuitujen taattu enimmäismäärä saavutetaan, vaikutus on 11,94 milj. euroa ja kokonaismenot ovat 28,10 milj. euroa.							